

РЕШЕНИЕ

№ 11210

гр. София, 01.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12577** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на П. П. П., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Б. Х., срещу Решение № 5153 от 25.11.2024г., постановено по НАХД № 20241110200918 по описа за 2024г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 10-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-4332-022397 от 02.10.2023г., издадено от Д. Д. Д. - Началник сектор в Отдел „Пътна полиция“ при СДВР (ОПП - СДВР), с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП на П. П. П. е наложена „глоба“ в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца.

Касаторът твърди, че решението е неправилно, като постановено при неправилно приложение на материалния и процесуален закон. Счита, че решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка, довела до неправилно приложение на материалния закон. Липсвали мотиви, относими към фактическия състав на нарушението и неговата доказаност. Иска отмяна на решението и на потвърденото с него НП. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касаторът П. П. П., редовно призван, се представлява от адв. Х. и адв. М., които поддържат жалбата по изложените в нея съображения. Претендират се разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът по касационната жалба Началник сектор в Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призован, не се представлява. Постъпили са писмени бележки от пълномощника на ответника юрк. П., с които се прави становище по същество, претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Участващият в производството прокурор Д. от СГП счита, че решението на въззивния съд е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

С Наказателно постановление № 23-4332-022397 от 02.10.2023г., издадено от Д. Д. Д. - Началник Сектор в ОПП - СДВР на касатора, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца, а на основание Наредба № 1з- 2539 от 17.12.2012г. на МВР на П. са отнети и 18 контролни точки, за това, че 06.07.2023г. в 20:02 часа в [населено място] по [улица]до № 149, с посока на движение от [улица]към [улица]лек автомобил „МИНИ УАН“ с рег. [рег.номер на МПС] , се движел със скорост от 134 км/ч., при ограничение на скоростта в населено място 80 км/ч., въведена с пътен знак В-26.

На основание събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. В изпълнение на изискванията на чл. 314, ал. 1 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като АУАН и НП изхождат от компетентни длъжностни лица. Въз основа на приложен снимков материал, Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332р-45039, ежедневна форма на отчет от 06.07.2023г., както и писмо от Столична община с вх. № 104535 от 29.03.2024г. с приложена схема и др., е приел за доказано нарушението на чл. 21, ал. 2 ЗДвП, както и неговото правилно санкциониране предвид наложените законоустановени наказания по чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП. Изложил е мотиви за липса на основание за приложение на чл. 28 ЗАНН.

Настоящият състав на касационната инстанция намира обжалваното решение за постановено при правилно установена фактическа обстановка. В съответствие със събраните по делото доказателства е изводът на районния съд за доказаност, съставомерност и правилна квалификация на деянието. Правилно решаващият съд е преценил доказателствения материал, като въз основа на извършения анализ на същия обосновано е приел, че по безспорен и категоричен начин се установява вмененото на касатора нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП на ограничението на скоростта от 80 км/ч за населено място.

От пространните мотиви на обжалваното решение не се установяват касационните

оплаквания за липса на такива, относими към фактическия състав на нарушението и неговата доказаност. По единен и безпротиворечив начин в тях е посочено, че на визираната дата и част, посредством техническо средство ATCC е CORDON - M2 с № MD1192, е установена скорост на движение от поне 134 км/ч. (след приспаднат толеранс от 3 % в полза на водача от реално измерената скорост от 139 км/ч.), при ограничение на скоростта в населено място 80 км/ч., въведена с пътен знак В-26.

Както обосновано е приел районният съд, нарушението категорично се установява от приложения снимков материал, а данните от снимковия материал се потвърждават от приложения Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332р-45039, според който CORDON - M2 с № MD1192, било монтирано за периода от 19:20 часа до 21:30 часа, с място на контрол [улица]до № 149, с посока на движение на контролираните МПС от [улица]към [улица].

Техническата изправност на ATCC безспорно се установява от съвкупната преценка на Протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332р-45039, Протокол от проверка № 018-СГ-ИСИС от 14.03.2023г. и писмата от Български институт по метрология с вх. № 102934 от 28.03.2024г. и с вх. № 112235 от 04.04.2024г.. Приложената декларация по чл. 188 ЗДвП безспорно установява авторството на нарушението.

Визираната доказателствена съвкупност правилно и обосновано е навела районния съд на извод за доказаност на вмененото нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП, респ. не се установяват касационните оплаквания, че обжалваното решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка, довела до неправилно приложение на материалния закон. Правилна е констатацията на решаващия съд, че установеното нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП и превишение с над 50 км/ч на разрешената скорост се санкционира от нормата на чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП със законоустановените наказания от глоба в размер на 700 лв. и лишаване от право да се управлява МПС за срок от 3 месеца.

Съобразно изложеното, не се установяват твърденията на касатора за липса на съответствие между фактическия състав на нарушението и приложената санкционна норма, още по-малко е ограничено правото му на защита.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXVII-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5153 от 25.11.2024г., постановено по НАХД № 20241110200918 по описа за 2024г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 10-ти състав.

ОСЪЖДА П. П. П., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, ап. 3, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева за направени по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.